

sidste arbejdsophør samt varigheden af et medlems *sidste arbejdsforhold* og *lønnens størrelse*.

For at give mulighed for at iværksætte sanktioner over for en kasse i situationer, hvor reglerne i arbejdsløshedslovens § 38 om bortfald af anerkendelse og helt eller delvis bortfald af statens refusion ikke kan tages i anvendelse, fastsættes det, at arbejdsministeren kan tilbageholde en kasses refusion og forskud helt eller delvis, indtil kassen har fulgt et af direktøren for arbejdsløshedsforsikringen udstedt pålæg. Refusionen/forskuddet vil blive efterbetalt, når kassen har fulgt arbejdsdirektørens pålæg.

Efter de hidtil gældende regler er en arbejdsløshedskasse ansvarlig for en manglende indhentelse af dokumentation, såfremt undladelsen heraf har medført, at der har fundet en fejludbetaling sted.

Denne ordning videreføres og udbygges ved loven, ved at der indføres en betingelse i loven om, at refusion fra staten kunne gives, hvis der foreligger *korrekt dokumentation* ved udbetalingen, eller hvis kassen kan fremskaffe denne dokumentation. Efter denne regel vil kassen miste refusionen, selv om det ikke kan konstateres, at der har fundet en fejludbetaling sted, hvis kassen ikke kan fremskaffe dokumentationen. Direktøren for arbejdsløshedsforsikringen bemyndiges til at fastsætte regler for forelæggelsen af dokumentationen.

Der er givet arbejdsministeren en bemyndigelse til at fravige bestemmelsen, når ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Loven indeholder desuden en bestemmelse om, at A-kassen *altid* har krav på *refusion*, hvis fejludbetalingen skyldes *medlemmets svigagtige forhold*.

Derudover indføres en bestemmelse om, at reglerne kan fraviges, således at A-kassen vil kunne få *refusion i ganske særlige situationer uafhængigt af medlemmets svigagtige forhold*, f.eks. i de tilfælde, hvor en fejludbetaling skyldes en arbejdsgivers urigtige oplysninger.